

5) Czy w zgodzie z art. 13 RODO pozostaje sytuacja, w której pasażerowie są informowani przez przewoźnika lotniczego na jego stronie internetowej wyłącznie o krajowej ustawie transponującej dyrektywę {tu: Gesetz über die Verarbeitung von Fluggastdaten zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/681 (Fluggastdatengesetz – FlugDaG) [ustawa o przetwarzaniu danych dotyczących przelotu pasażera w celu transpozycji dyrektywy (UE) 2016/681 (ustawa o danych dotyczących przelotu pasażera)] z dnia 6 czerwca 2017 r., BGBl. I s. 1484, zwana dalej „FlugDaG”)?

- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/681 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania (Dz.U. 2016, L 119, s. 132).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).
- (³) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/680 z dnia 27 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. 2016, L 119, s. 89).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg
(Niemcy) w dniu 7 maja 2020 r. – C.E. Roeper GmbH / Hauptzollamt Hamburg**

(Sprawa C-216/20)

(2020/C 279/40)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: C.E. Roeper GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy noty wyjaśniające do podpozycji 1521 9099 (¹) Nomenklatury Scalonej (²) znajdują zastosowanie w zakresie, w jakim posługują się wyrażeniem „wytapiany”?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy pojęcie „surowy” w rozumieniu podpozycji 1521 9091 Nomenklatury Scalonej należy interpretować w ten sposób, że wosk pszczeli, który został wytopiony w kraju wywozu i z którego w trakcie wytapiania zostały mechanicznie usunięte materiały obce, przy czym materiały obce nadal pozostają w tym wosku, należy klasyfikować do tej podpozycji?

(¹) Noty wyjaśniające do Nomenklatury Scalonej Unii Europejskiej (Dz.U. 2019, C 119, s. 1)

(²) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. 1987, L 256, s. 1) w brzmieniu rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1776 z dnia 9 października 2019 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. 2019, L 280, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Ufficio del Giudice di Pace di
Lanciano (Włochy) w dniu 28 maja 2020 r. – XX / OO**

(Sprawa C-220/20)

(2020/C 279/41)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: XX

Strona pozwana: OO

Interwient: WW

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2, art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 1 i art. 9 TUE, art. 67 ust. 1 i 4, art. 81 i 82 TFUE w związku z art. 1, 6, 20, 21, 31, 34, 45 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoją na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów prawa krajowego, takich jak art. 42, 83 i 87 dekretu z mocą ustawy nr 18/2020 z dnia 17 marca 2020 r., uchwała Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 2020, które wprowadzają na okres sześciu miesięcy do dnia 31 lipca 2020 r. stan wyjątkowy z powodów sanitarnych, art. 14 i 263 dekretu z mocą ustawy nr 34/2020 z dnia 19 maja 2020 r., które stosowane łącznie przedłużają stan wyjątkowy z powodu Covid-19 oraz paraliż cywilnego i karnego wymiaru sprawiedliwości i działalności administracyjnej włoskich organów sądowych do dnia 31 stycznia 2021 r., naruszając ustanowioną w przepisach krajowych niezawisłość sądu odsyłającego oraz prawo do rzetelnego procesu, a także związane z tym prawa godności ludzkiej, wolności i bezpieczeństwa, równości wobec prawa, niedyskryminacji, równych i sprawiedliwych warunków pracy, dostępu do świadczeń zabezpieczenia społecznego, swobody przemieszczania się i pobytu?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht
Wiesbaden (Niemcy) w dniu 27 maja 2020 r. – OC / Bundesrepublik Deutschland**

(Sprawa C-222/20)

(2020/C 279/42)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OC

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 21 i 67 ust. 2 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się regulacji krajowej, która wskutek skorzystania z klauzuli upoważniającej z art. 2 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/681 (!) (zwanej dalej „dyrektywą 2016/681”) przewiduje także w odniesieniu do lotów wewnątrzunijnych, że przewoźnik lotniczy przekazuje liczne dane dotyczące wszystkich pasażerów, bez wyjątku, do JIP w państwach członkowskich, gdzie dane te – niezależnie od rezerwacji lotu – muszą być gromadzone bez konkretnej potrzeby i wykorzystywane do porównania z bazami danych i wzorami, a następnie zatrzymywane {tu: § 2 ust. 3 Gesetz über die Verarbeitung von Fluggastdaten zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/681 [ustawy o przetwarzaniu danych dotyczących przelotu pasażera w celu transpozycji dyrektywy (UE) 2016/681] z dnia 6 czerwca 2017 r. (BGBl. I s. 1484), zmienionej na mocy art. 2 ustawy z dnia 6 czerwca 2017 r. (BGBl. I s. 1484), zwanej dalej „FlugDaG”}?
- 2) Czy z art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą praw podstawowych”) wynika, że krajowe przepisy transponujące art. 3 pkt 9 w związku z załącznikiem II do dyrektywy 2016/681 (tu: § 4 ust. 1 FlugDaG) powinny wyczerpująco i jednoznacznie wymieniać właściwe krajowe przepisy karne regulujące czyny zabronione, o których mowa w dyrektywie 2016/681?